

Joanna Bator i Terezia Mora zostały laureatkami Nagrody Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. Samuela Bogumiła Lindego. Uroczystość wręczenia wyróżnień zaplanowano na 26 czerwca 2022 roku w Toruniu.

Nagroda przyznawana jest od 1996 roku przez władze miejskie dwóch zaprzyjaźnionych miast - Torunia i Getyngi. Jest to jedyna polsko-niemiecka nagroda literacka przyznawana autorom, których słowo tworzy ideały i wartości, łącząc ludzi, społeczeństwa i narody we wspólnej rozmowie.

- Nagroda Literacka im. Samuela Bogumiła Lindego jest jedną z najważniejszych nagród przyznawaną przez miasta partnerskie Toruń i Getyngę. To już 26. edycja, która pokaże kolejną odsłonę literackiego dorobku zarówno Niemiec, jak i Polski - powiedział podczas konferencji prasowej prezydent miasta Torunia Michał Zaleski.

Joanna Bator

Studiowała kulturoznawstwo na Uniwersytecie Wrocławskim. Ukończyła także Szkołę Nauk Społecznych przy Polskiej Akademii Nauk w Warszawie. Jej doktorat w dziedzinie filozofii poświęcony był filozoficznym aspektom feministycznych teorii i dyskusji, jaką feministki prowadziły z psychoanalizą i postmodernizmem. Była to jedna z pierwszych w Polsce prac na ten temat.

W latach 1999–2008 Joanna Bator pracowała jako adiunkt w Instytucie Filozofii i Socjologii PAN, w latach 2007–2011 wykładała również w Polsko-Japońskiej Wyższej Szkole Technik Komputerowych i kilku innych warszawskich uczelniach. W tym czasie przebywała na stypendiach w Middlesex University w Londynie, dwukrotnie w New School for Social Research w Nowym Jorku i trzykrotnie w Tokio jako stypendystka JSPS, Cannon Foundation in Europe oraz Japan Foundation. Pisała felietony i eseje w prasie polskiej i polonijnej – zawsze jako „wolny strzelec”. Jurorka międzynarodowej Nagrody im. Ryszarda Kapuścińskiego w latach 2012–2014. Jest znawczynią i wielbicielką japońskiej kultury. Efektem pierwszego dwuletniego pobytu Joanny Bator w Japonii była książka Japoński wachlarz. W jej powieściach jest również wiele odniesień i inspiracji związanych z japońską kulturą. W sumie spędziła w Japonii cztery lata.

Od 2011 Joanna Bator nie jest związana z żadną instytucją naukową i poświęca się głównie pisaniu. Pierwsza powieść, *Piaskowa Góra* przyniosła jej sukces w Polsce i za granicą. **Otrzymała Nagrodę Literacką „Nike” za powieść *Ciemno, prawie noc*.**

Wybrane dzieła:

- *Feminizm, postmodernizm, psychoanaliza*, Gdańsk: słowo/obraz terytoria, 2002
 - *Kobieta*, Warszawa: Twój Styl, 2002
 - *Japoński wachlarz*, Warszawa: Twój Styl, 2004
 - *Piaskowa Góra*, Warszawa: W.A.B., 2009
 - *Chmurdalia*, Warszawa: W.A.B., 2010
 - *Japoński wachlarz. Powroty*, Warszawa: W.A.B., 2011
 - *Ciemno, prawie noc*, Warszawa: W.A.B., 2012
 - *Rekin z parku Yoyogi*, Warszawa: W.A.B., 2014
 - *Wyspa ła*, Kraków: Znak, 2015
 - *Rok królika*, Kraków: Znak, 2016
 - *Purezento*, Kraków: Wydawnictwo Znak, 2017
 - *Gorzko, gorzko*, Kraków: Wydawnictwo Znak, 2020
-

Terezia Mora

Urodziła się w 1971 roku w węgierskim Sopron w rodzinie mniejszości niemieckiej. W 1990 roku wyjechała na studia do Berlina (hungarystyka i teatroznawstwo), od tego czasu mieszka w Berlinie.

Swoje utwory pisze wyłącznie po niemiecku, natomiast dużo tłumaczy z węgierskiego na niemiecki (m.in. prozę wybitnego pisarza Petera Esterhazy).

Najbardziej znane utwory:

- *Osobliwa materia* (niem. 1999, pol. 2007)
- *Każdego dnia* (niem. 2004, pol. 2006)
- *Die Liebe unter Aliens* (2016)
- *Fleckenverlauf. Ein Arbeits- und Tagebuch* (2021)

Jej proza jest trudna w odbiorze, przepiętna duszną tajemniczością wynikającą z niemożności komunikacji między ludźmi. Akcja jej opowiadań i powieści toczy się w

niesprecyzowanym miejscu i czasie, w jakieś środkowoeuropejskiej prowincji XX wieku, którą zaludniają postaci wykluczonych, wyobcowanych, obcych. Historie ze szczytkową akcją dzieją się w wąskich szczelinach pomiędzy: milczeniem i słowami, jawą a snem, bliskimi i wrogami, potrzebą bliskości a przemocą. Pisze precyzyjnym, prostym i dosadnym językiem, wciągającym czytelnika w wir tej dziwnej rzeczywistości.

Ważniejsze nagrody literackie:

- Ingeborg Bachmann Preis (1999)
 - Adalbert von Chamisso Preis (2010)
 - Deutscher Buchpreis (2013)
 - Georg Büchner Preis (2018)
-

Uroczyste wręczenie nagrody: **honorowego dyplomu, pamiątkowego medalu oraz gratyfikacji finansowej w wysokości 5 000 euro, odbędzie się 26 czerwca 2022 r. w Ratuszu Staromiejskim w Toruniu** z udziałem władz miejskich Torunia i Getyngi.

Kapituła

Podczas czteroletniej kadencji w latach 2019 – 2022 w skład Kapituły Nagrody Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. Samuela Bogumiła Lindego zostały powołane następujące osoby:

1. **Prof. dr hab. Leszek Żyliński**, kierownik zakładu w katedrze Filologii Germańskiej na UMK, historyk literatury, członek kapituły poprzedniej kadencji,
 2. **Dr hab. Radosław Sioma**, pracownik Zakładu Literatury Młodej Polski i Dwudziestolecia Międzywojennego Instytutu Literatury Polskiej na UMK,
 3. **Dr Adam Marszałek**, historyk i jednocześnie bardzo prężnie działający wydawca publikacji w wielu językach świata. Jego oficynę wydawniczą w ubiegłym roku opuściło 500 nowych tytułów,
 4. **Dr hab. Violetta Wróblewska prof. UMK** – nowy członek kapituły, doktor habilitowana, profesor nadzwyczajny w Zakładzie Folklorystyki i Literatury Popularnej w Katedrze Kulturoznawstwa Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu. Zajmuje się folklorem tradycyjnym i współczesnym, kulturą i literaturą dziecięco-młodzieżową oraz popularną.
-

Dotychczasowa lista laureatów Nagrody Miast Partnerskich Torunia i Getyngi im. S.B. Lindego:

- Wisława Szymborska i Günter Grass (1996)
- Zbigniew Herbert i Karl Dedecius (1997)
- Tadeusz Różewicz i Siegfried Lenz (1998)
- Ryszard Kapuściński i Christa Wolf (1999)
- Hanna Krall i Marcel Reich-Ranicki (2000)
- Jan Józef Szczepański i Henryk Bereska (2001)
- Andrzej Stasiuk i Friedrich Christian Delius (2002)
- Włodzimierz Kowalewski i Barbara Köhler (2003)
- Hubert Orłowski i Klaus Zernack (2004)
- Paweł Huelle i Hans-Joachim Schädlich (2005)
- Sławomir Mrożek i Tankred Dorst (2006)
- Ewa Lipska i Sarah Kirsch (2007)
- Olga Tokarczuk i Ingo Schulze (2008)
- Adam Zagajewski i Durs Grünbein (2009)
- Adam Krzemiński i Karl Schlogel (2010)
- Wiesław Myśliwski i Herta Müller (2011)
- Andrzej Bart i Stephan Wakwitz (2012)
- Eustachy Rylski i Brigitte Kronauer (2013)
- Wilhelm Genazino i Janusz Rudnicki (2014)
- Marie Luise Scherer i Stefan Chwin (2015)
- Jan Wagner i Kazimierz Brakoniecki (2016)
- Julia Zeh i Magdalena Tulli (2017)
- Małgorzata Szejnert i Navid Kermani (2018)
- Szczepan Twardoch i Christoph Hein (2019)
- Dorota Masłowska i Dea Loher (2020-2021)

Fot. Lech Kamiński

- [Powrót](#)
- [Udostępnij na: X](#)
- [Udostępnij na: FB](#)
- [Drukuj](#)
- [PDF](#)